

Krokom, beb., Rödöns sn, Jämtl. n.
doms. tg, Jämtl. l.

Enar j krokum (r. 1)
1440 22/1 u.o. RAP or.

Enar i krokom
ib. (a tgo, yngre, ej medeltida hand)

SMR:1069

Tr. JHD I, nr 235

DN VI, nr 479

SPL 1979